

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Predstavme si, že umelec vytvorí dielo a niekto mu ho zničí. Umelca to zabolí, jeho srdce zaplače, pretože do tej krásy vložil kúsok seba, kúsok svojho ja. Pôvodcom či autorom tak veľkolepého umeleckého diela, akým bez pochyb je ľudský život, je ten najväčší Umelec. Boh toto svoje dielo navyše posvätil tým, že už pri jeho vzniku mu vdýchol nesmrteľnú dušu. Dal mu kúsok seba. Akým právom my ľudia siahame Bohu na jeho najväčšie dielo?

Skúsme aj počas tejto krížovej cesty uvažovať nad veľkým tajomstvom života. Snažme sa život chrániť a modlime sa za tých, ktorí sa možno aj práve v týchto chvíľach kvôli ekonomickým, sociálnym podmienkam, pre vlastné pohodlie a jednoduchší život, pre vlastný egoizmus rozhodujú zabíjať.

Prosme Pannu Máriu, aby sa prihovárala u svojho Syna, ktorého nosila pod srdcom, za nás všetkých, za lekárov, ktorí pod rúškom vedy, nemorálne, proti svojej prísaha vraždia, prosme za matky a otcov, ktorí zabili, či majú pokušenie vraždiť, aby nekráčali takto do záhuby.

Prosme Boha za ešte nenarodené deti, ktorým hrozí takýto neľudský, predčasný zánik a pokúsme sa každý rozjímaním a modlitbou tejto krížovej cesty zachrániť aspoň jedno takéto dieťaťko.

A keď sa nám všetkým spoločne podarí úprimnou modlitbou zachrániť čo i len jediný ľudský život, aj tak má táto Krížová cesta zmysel.

I. zastavenie

JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMRŤ

Zabiť! Odstrániť, zlikvidovať, vygumovať zo sveta všetkých tých, ktorí sú nám nepohodlní. Mocným tej doby, ba aj jednoduchým ľuďom Kristus prekážal, a tak zaznelo to relatívne najjednoduchšie riešenie - umlčať navždy!

My sa cítime byť mocní, dokonca kompetentní rozhodovať aj o živote iných... Aký hlboký omyl! Právo rozhodnúť o bytí či nebytí počatého, vyvíjajúceho sa človečika nemá ani samotná matka, ani otec, ani nikto iný z ľudí, ale len Pôvodca všetkého bytia. My sme iba chudáci, presne tak ako Ježišovi súčasníci, ktorí ho chceli umlčať, no - nepodarilo sa... Ale dieťaťko bude kričať - „Mama! Oco!“ - tam na onom svete. Oni ho budú v podvedomí počuť, ale keď budú ako chcieť, už nikdy ho nevrátia späť na svet. Netrápme sa, čo bude! Nebojme sa budúcnosti... Modlime sa a prosíme nebeského Otca a on nám dá presne to, čo je pre nás najlepšie. On má širokú náruč, prijme a postará sa o nás všetkých, len mu musíme veriť a aj tie najzložitejšie situácie života vložiť do jeho rúk.

Pane, prosíme Ťa, daj, aby sme každý ľudský život prijali ako tvoj dar.

II. zastavenie

PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

Pilát len ako figúrka, dotlačený po krvi bažiacim davom, rozhodol: Smrť ukrižovaním! Náš Spasiteľ vzal bez protestu ťažký kríž, ktorý sme mu uvalili na plecيا a vyniesol si ho až na Golgotu. Počas celej cesty vedel, ako sa jeho púť skončí. Šiel na popravisko.

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Dieťa v matkinom tele cíti každú nepríjemnú zmenu. Soľný roztok, vpichnutie ihly, ohavný, nepríjemný oceľový nástroj, tlak odsávacieho zariadenia... To všetko predurčuje koniec. Koniec násilnou, drastickou, bolestnou smrťou.

Kristus berúc na seba bremeno kríža nepovedal ani slovo. Tieto detičky nemajú ani najmenšiu možnosť protestovať, posťažovať sa, prosiť o milosť... My, ktorí si hovoríme inteligentné, ba najinteligentnejšie tvory tejto planéty, sa správame takto surovo, neľudsky k svojim vlastným potomkom.

Pane, prosíme ťa, zošli na rodičov svojho Ducha, nech ich svojim pôsobením posilní a ukáže správnu cestu, nech chráni životy svojich ratolestí od počatia.

III. zastavenie

PÁN JEŽIŠ PRVÝ RAZ PADÁ POD KRÍŽOM

Nevládze, nemá síl, je vyčerpaný a padá k zemi. Udríe sa o tvrdú, skalnatú cestu. Znova bolesť. Na chrbte pocíti úder biča vojaka, ktorý ho núti, aby vstal... Kristove pády spôsobujeme aj my. Slovensko - kresťanská krajina. Je to iba fráza, alebo je to naozaj tak? Ako je potom možné, že sa v tejto kresťanskej krajine polemizuje o takých témach, ako zákonný zákaz interrupcií? Čo to máme za predstaviteľov vo vrcholnej politike, vo vedení štátu, keď sa dokážu baviť o tom, či umelé prerušenie tehotenstva dovoliť alebo zakázať? Veď je to vražda ako každá iná!

My vieme, že nie žena dáva dieťaťu život, ale prostredníctvom rodičov Boh. Teda tvrdenie, že žena má sama rozhodnúť o ďalšom osude vyvíjajúceho sa plodu, neobstojí. Každý človek má presný moment začiatku života. Už prvá bunka - oplodnené vajíčko je najneobyčajnejšia bunka na svete. Obsahuje všetky informácie potrebné a postačujúce pre fyzickú existenciu, vývoj a všetky funkčné vlastnosti nového človeka. Od počiatku je nový človek nositeľom svojich jedinečných vlastností ako sú pohlavie, krvná skupina, farba očí, farba vlasov, typ postavy. .. Tieto vlastnosti sa nemenia ani v priebehu vývoja, ani po narodení. Pôrod je teda iba prechodom. Uvažovanie o inom momente, kedy sa človek stáva človekom, je aj z týchto dôvodov neopodstatnené. Život každého z nás začína počatím a končí smrťou. Či azda môže niekto z nás vyhlásiť, že v tele matky ešte nebol človekom? Zamyslime sa nad absurdnosťou našich zákonov... zločinca súdime, posadíme do väzenia a nevinné deti bez váhania vraždíme.

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert
Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Pane, prosíme Ťa za našich zákonodarcov. Daj, nech si každý z nich uvedomí, akú váhu má tvoje dielo - ľudský život. Nech tento život chráni nielen zákony našej krajiny, ale aj zákony všetkých krajín sveta.

IV. zastavenie

PÁN JEŽIŠ SA STRETÁ SO SVOJOU MATKOU

Mama. Krásne slovo, ktoré v sebe skrýva pokoj, ochranu, lásku.

Na svojej ceste s krížom sa Ježiš stretne s Mamou. Mária ani Ježiš nič nepovedia. Vymenia si iba pohľady, ktoré sú napriek nesmiernej bolesti preniknuté láskou. Láska. Kde sa stráca materinská či otcovská láska? Čo sme to za otcov, matky, keď vraždíme vlastné deti? Zabíjame ich ešte predtým, ako nás vôbec majú možnosť spoznať.

Odsudzujeme zabíjanie nevinných vo vojnách, bojíme sa vojen, terorizmu, násilia a pritom zabíjame ešte nenarodených budúcich vedcov, lekárov, politikov, kňazov, budúce mamky a budúcich ockov. „Mama, otec ja chcem žiť! Nechajte ma narodiť sa. Dajte mi svoju lásku... Ved' som plodom vašej lásky."

Modlime sa za matky a otcov, ktorí sú skúpi na rodičovskú lásku. Nech zmenia svoje postoje, veď láska je aj tým úžasná, že čím viac jej rozdáš, tým viac jej budeš mať!

V. zastavenie

ŠIMON Z CYRÉNY POMÁNA PÁNU JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

Kristovi bolo stále ťažšie. Vojaci sa báli, aby nezomrel od vysilenia skôr, ako ho ukrižujú. Len

aby sa dovŕšilo dielo skazy.

Pomáha mu teda Šimon. Z donútenia, ale predsa je to pomoc, ktorú Ježiš v ťažkej chvíli prijíma. Keď si predstavíme rozvášnený dav, ktorý sa prišiel na koniec Ježišovho putovania po Zemi pozrieť akoby na nejaké divadlo, behajú nám po chrbte zimomriavky. Niektorí čakali, že spraví nejaký zázrak, že to bude pre nich úžasné predstavenie. Veľa ľudí bolo napokon z „divadla“ sklamaných.

Mnohí z davovej psychózy precitli až po mohutných slovách Krista na kríži a jeho smrti. A za tých vydal svedectvo vojak pod krížom: „Naozaj bol toto Boží Syn.“ Kedy konečne precitne ľudstvo a povie: „Počatý plod v tele matky je predsa len človek; vyvíjajúci sa, rastúci, chlapček alebo dievčatko“?

Filmy a iné prezentácie, ktoré odkrývajú realitu a bojujú proti interrupciám, neberme len ako krvavé divadlo, ale vezmime si ich úprimne k srdcu... Všetko sa to týka každého z nás.

Pane, daj, nech sme lepšími ako Šimon a nie z donútenia, ale z vlastnej vôle Ti pomáhame niesť kríž aj tým, že sa aj my pričínime za to, aby sa život chránil od počatia.

VI. zastavenie

VERONIKA PODÁVA PÁNU JEŽIŠOVI ŠATKU

Aspoň takáto úľava na bolestnej ceste. Iste väčšia ako táto fyzická pomoc je pomoc psychická. Ježišovi pomáha, povzbudzuje ho, keď vidí, že ostali ešte aj takí ľudia, ktorí sa snažia podať pomocnú ruku, pomôcť, ktorí s ním súcitia.

Proti nenarodenému dieťaťu odsúdenému na zánik sa obrátili všetci. Nemá nikoho, kto by mu pomohol zmierniť bolesť. Je v bezútešnej situácii a namiesto pomoci prichádza len vražedný nástroj... Už nepríde na tento svet, nespozná jeho krásy, nebude mať priateľov, nebude sa tešiť

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert
Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

zo života, nebude chodiť do školy, pracovať, vychovávať svoje deti, tešiť sa z vnúčat...

Chceme podať my týmto deťom pomocnú ruku a nevieme ako? Modlitba. To je naša pomoc. Každý z nás sa môže pomodliť za záchranu života nenarodených.

Pane, prosíme ťa, vypočuj naše modlitby a zachráň životy detí, ktoré sú odsúdené na predčasný zánik vo väzení, ktorým je telo ich vlastnej mamy.

VII. zastavenie

PÁN JEŽIŠ DRUHÝ RAZ PADÁ POD KRÍŽOM

Čím to je, že Kristovi tak rapídne ubúdajú sily? Mučili ho, je už zoslabnutý a nesie ťažký kríž, na ktorý nakladá svoje hriechy každý z nás. Nesie na Golgotu tiež hriechy lekárov či zdravotných sestier, čo vykonávajú potraty, či pomáhajú pri ich vykonávaní. Bez úcty k životu, pre peniaze lekár vraždí, ba dokonca to núti robiť iných. Je veľmi smutné, keď je lekár znevýhodňovaný, alebo keď povie zdravotná sestra, že bola vyhodená z práce len preto, že odmietla asistovať pri potratoch.

Zdravotníci, lekári, ktorí prisahou potvrdzujú, že budú chrániť, nie zabíjať ľudský život, to napriek tomu nedodržiavajú a arogantne, vidiac len svoj materiálny zisk, kradnú a ničia Božie dielo.

Pane, prosíme ťa aj za týchto lekárov, ktorí sú nehodní svojho povolania zachraňovať životy, a ich personál, ktorý nech zmení svoj postoj a nech si ctia to, čo prisahou sľúbili.

VIII. zastavenie

PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

Ženy oplakávajú Nevinného, Spravodlivého, Odsúdeného na smrť. A na svoje nariekanie dostávajú odpoveď: „Neplačte nado mnou, ale samy nad sebou a nad svojimi deťmi!”

Sú ženy, ktoré z nerozvážnosti, mysliac len na seba vraždia, alebo dajú zabiť svoje nenarodené deti. Mnohé plačú, smútia, nariekajú a trápia sa, keď je neskoro. No zlyhala nielen žena, ale aj jej manžel. Zlyhalo aj silnejšie pohlavie. Chlapi, o koľko by bolo menej potratov, keby sme my muži svoje manželky v tých najťažších chvíľach podržali, vzali do náručia a povedali snád: „Spamätaj sa, nerob to, nejako to s Božou pomocou zvládneme?”

Nebudme zbabelci! Nebojme sa zodpovednosti a ukážme svetu, že stojíme stále neochvejne pri svojich polovičkách tak, ako sme to kedysi sľúbili pred oltárom. Pomáhajme im a ochraňujme ich aj pred takýmto zlom.

Pane, pomôž nám manželom - mužom a ženám; nech sa dokážeme navzájom dopĺňať a úspešne prekonávať aj tie najväčšie životné prekážky. Nech nemusia tiecť potoky slz kvôli našim nerozvážnym činom.

IX. zastavenie

PÁN JEŽIŠ TRETÍ RAZ PADÁ POD KRÍŽOM

Celkom vysilený bolestne padá i tretí raz. Vojaci ho kopú, bijú, nútia ho, aby vstal a v ceste pokračoval. Nepriťažila Kristovi aj naša ľahostajnosť? Dištancujeme sa od problémov spojených s vraždením nenarodených a hovoríme: „Mňa sa to netýka. Ja s tým nemám nič. Nechcem o tom hovoriť!” Toto ale nie je postoj, ktorý by sa stotožňoval s našou vierou. Nikto z nás sa nemôže vyzuť z tohoto páľčivého, svetového problému a už vôbec nie my- kresťania. Musíme agitovať, odhovárať, varovať pred takýmito činmi!

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Kto vie o plánovaní umelého prerušenia tehotenstva a nespraví nič, nepokúsi sa tomu zabrániť, je spoluzodpovedný za tento čin. Nesie vinu za vraždu! Preto budme kresťanmi, ktorí vieru žijú. Neprehliadajme zlo, ktoré sa okolo nás koná.

Pane, daj nám, prosíme, silu, aby sme si nezakrývali oči pred zlom, ale naopak snažili sa ho odstrániť.

X. zastavenie

PÁNU JEŽIŠOVI ZVLIEKAJÚ ŠATY

Ježiš, vysilený bičovaním, trním korunovaním a trpkou púťou na Golgotu, zhadzuje kríž z ramien a pokorne sa oddáva do rúk svojich mučiteľov, svojich vrahov. Oni mu obnovia zaschnuté rany na tele, keď mu chladnokrvne strhnú šaty z tela. Bezbrannému dieťaťu v matkinom tele v boji s veľkou prevahou agresora neostáva tiež nič iné. Bojuje, tuho bojuje o holý život, no presile musí podľahnúť. V bolestiach pomaly deje, začína hasnúť maličká sviečka jeho života. Utrpenie týchto našich malých bratov a sestier je veľké. Stáva sa dokonca, že nedopatrením prežijú svoj vlastný potrat...

Istá zdravotná sestra vypovedala, že dieťaťo sa po potrate ocitlo v nemocničnom umývadle. Malo bolestný výraz tváre, snažilo sa kričať, ešte dýchalo. Inde takého deti vkladajú do vedierka, uzavru ho príklopom a nastáva smrť zadusením. Teda nasilu sa vyvolá predčasný pôrod a čaká sa, kedy dieťaťo samo dodýcha. Niekedy to trvá aj celý deň, či dva, stáva sa dokonca, že samotný lekár trápiace sa dieťa zadusí. Hrozné, ohavné, neľudské!

Takéto svedectvá sa veľmi ťažko počúvajú, ale žiaľ, aj toto je realita začiatku tretieho tisícročia!

Kriste, pre tvoje znovuobnovené rany stíhaním šiat ťa prosíme, vnes medzi ľudí nášho veku viac ľudskosti, lásky a úcty k životu.

XI. zastavenie

PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

Jedny z posledných ukrutných rán. Hrubé klince trhajú šľachy, lámu kostičky, spôsobujú znova bolesť. Ešte toho nebolo dosť? Kalich utrpenia sa pomaly napŕňa. Trhanie telíčka odsávaním, rozorvanie tela oceľovou kyretou či iné drastické spôsoby - týmto sa končí rozhodnutie ľudí bez spolupráce s Bohom o osude nového človeka. Bolesť, ktoré plod podstúpi, sa skôr či neskôr prenášajú na matku.

Istá žena v tlači verejne oľutovala, že tiež tak nechala skončiť svoje nenarodené dieťa, keď mala 20 rokov. Dnes má už 60 a stále cíti bolesť, ktorej sa nemôže zbaviť. Všetko utrpenie, ktoré podstúpilo jej dieťa, sa vo forme psychickej bolesti prenieslo na ňu. Je hrozné, keď v snoch počuje, ako sa jej dieťa ustavične pýta: „Prečo si ma dala zavraždiť?“ Približne 80% žien, ktoré prekonal interrupciu, trpí rôznymi typmi depresíí, od slabších až po veľmi ťažké a nemálo žien svoje trápenie dokonca ukončí samovraždou.

Pane, pre Tvoje rany po klincoch, daj, nech aj takéto svedectvá odradia mladé, nerozvážne matky od prečinov voči životom svojich detí.

XII. zastavenie

PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Kristus zomrel násilnou smrťou, umučeníím. Nenarodené, zabitie deti nezomierajú ako mučeníci pre vieru či pre morálku, ale trpia nevinne, pre egoizmus iných ľudí. Tieto nevinné ľudské tvory si vytrpia dosť: Kyretáž - dieťaťko sa ostrou kyretou roztrhá na kusy. Potrat vysatím z tela matky odsávacou trubicou, silou až 29-krát väčšou ako bežný vysávač sa dieťa dostáva von z matkinho tela po častiach. Vyvolaný potrat - dieťa pomaly zomiera mimo tela matky. Treba ešte niečo dodať?

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Odborníci v oblasti medicíny tvrdia, že plod sa pred takýmito rušivými vplyvmi snaží brániť, myká sa, chce uniknúť, no niet kam. To jednoznačne potvrdzuje, že tieto deti veľmi trpia, cítia strach, bolesť.

Kristus zomrel za nás na kríži ako nevinný Baránok.

Tieto obeť pohodlia a konzumného spôsobu života našej doby sú tiež nevinné a napriek tomu násilne opúšťajú tento svet ešte predtým, ako ho uzrú. Tieto naše činy sú neospravedlniteľné. Nepripusťme, aby sa aj naše ruky poškvrnili krvou týchto detí, ale naopak - snažme sa ich zachrániť.

Pane, prosíme Ťa, ukáž Svoju tvár nenarodeným deťom, odpusť nám naše hriechy a vykoreň bezohľadnosť a zabíjanie bezbranných z našej spoločnosti.

XIII. zastavenie

PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

Skrvavené, zdrancované Ježišovo telo zložili z kríža a položili jeho Matke do lona. Mária s bolesťou v srdci vyobjímala mŕtve telo svojho Syna a pokropila ho slzami ľútosti a žiaľu. Každá matka má prirodzený vrodenný materinský cit, súcitiť so svojimi deťmi, snaží sa im pomôcť, poradiť, zľahčiť trápenie a žiali, keď už pomocnú ruku podať nemôže, keď je bezradná. Tak isto to cítila táto svätá Žena, Matka všetkých nás. Niektoré matky, keď ich tak môžeme nazvať, sa nezhodujú s týmto opisom. Sú to tie, ktoré vlastným deťom „podpíšu“ rozsudok smrti. Mnohé z nich sú mladé, možno slobodné nerozvážne ženy, ktoré si takto vyryjú hlbokú brázdou do psychiky, do svojej duše. Táto rana a pocit viny sa už nikdy v živote nezacelí, je stále otvorená, živá a veľmi bolí. Nehovoriac už o tom, že potrat je taktiež drastickým zásahom do fyzického zdravia ženy.

Prosme nášho Spasiteľa - Pane, daj nech je v našich rodinách uplatňovaná pravá kresťanská výchova. Nech v našej spoločnosti vyrastajú psychicky vyrovnané, vierou naplnené dievčatá, budúce milujúce matky, podľa príkladu Tvojej i našej nebeskej Matky.

XIV. zastavenie

PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

Nový vybielený hrob, v ktorom ešte nikto neležal. Doň vkladajú Ježišovi priatelia jeho v plachtách zabalené sväté telo. Nielen my kresťania, ale aj inoveriaci, či neveriaci ľudia na celom svete majú v úcte telá svojich mŕtvych príbuzných - pochovávajú ich. Telíčka, či lepšie povedané časti tiel detí po potratoch končia v odpadovom koši a následne ako biologický odpad v spaľovniach. Aj toto sme my ľudia. Aj takto môže skončiť človek! Áno, ich rozkúskovaným telám hovoria jednoducho biologický odpad. Ešte sa nestihol narodiť a už končí. Všetko je to zvrátené. Je možné, že sa takto ohavné zaobchádza s ľudskou bytosťou?

Veľký muž našej doby - pápež Ján Pavol II. vyzýva svet do boja proti interrupciám a nie náhodou o nich hovorí ako o vážnom svetovom probléme. Je to jeden z najvážnejších problémov našej spoločnosti, ktorému sa v prvom rade my - kresťania musíme vzoprieť! Je tu varovanie: kam človek vo svojich činoch dospel, keď takto kynozí svoj vlastný druh a kam to všetko ešte povedie...?

Kriste, daj nech sme my kresťania príkladom pre ostatných ľudí aj v boji za ochranu ľudského života od počatia.

Záver

Dnes vieme deti vraždiť skôr, než sa narodí, a vieme to v mene akejsi „slobody“ robiť legálne, odborne a masovo. Zamyslíme sa na záver nad životopisom zabitého:

Ono vraví...

Mama, otec, prečo? (krížová cesta nenarodených)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 08 Marec 2010 15:16

Myslím, že moja mama a otec majú v sebe pravú lásku, že sa ľúbia a ľúbia mňa!

Ó nie! Omyl! Sklamali ma! Chcú ma zabiť!? Prečo? Bránim sa, kričím.

Už je neskoro. Dovršilo sa trápenie. Zavraždili ma. Na operačnom stole ležia kusy môjho tela.

Vhodia ich do koša a zhltne ich oheň.

Ako je teraz mojím rodičom? Ako sa cítia? Majú výčitky svedomia? Či už je ich svedomie zdeformované?

Ja nechápem. Kto mi to vysvetlí? Mama, otec, prečo?!